

אומרים בעלי סוד המשנה, שמי שרוצה לדעת ולהתבונן בלבו מחכמת המלך העליון, ידע בראשונה מהו מים, ומי שרוצה לדעת מהו הקפאון של הפסא, יסתכל בקיומו של המלח, שכתוב (במדבר יח) ברית מלח עולם היא, ומשנים הללו יסתכל בחכמה הקדושה שלמעלה.

אמר רבי אבא, מי שרוצה לדעת הענין של קיומו של העולם הזה, שיידע את ענין המלח, שמנהג מן השמש שהתמנה תחת אדונו, וידע מהו ואיך נמחה במים, ויסתכל בחכמה.

אמר רבי יצחק אמר רב, החוזים בפוכבים שמעמידים בכוסותיהם מים ומלח, ענין של אורה, מאור הנה פדי להסתכל בחכמה.

דבר אחר, (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, רבי פתח, (תהלים ax) מקלות מים רבים אדירים משפרי ים אדיר בפרום ה'. מקלות מים רבים, כשאמר הקדוש ברוך הוא למים שיתפנסו במקום אחד, היו משוטטים לכאן ולכאן, ונתגאו למעלה.

אמר רבי יצחק, בשעה הזו נטלו המים את הארץ, שהיתה כנוסה בהם, והיו מכסים אותה. אמר להם הקדוש ברוך הוא, לא כן, אלא הפנסו כלכם אל מקום אחד ותראו היבשה. משמע שהיבשה היתה מקדם ארץ, בלי לחות, בין המים. לא כתוב יבשה, אלא היבשה.

והיו המים הולכים גובהים ויורדים, ומשמיעים קולם לסוף השמים, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא והכניסם לתהום, ושם היא התפנסות המים, ועד עתה קולם אינו שוכך, וקרא להם

אמרין מארי דרזא דמתניתא, דהאי מאן דבעי למנדע ולאסתפלא בלביה, מחכמתא דמלכא עלאה, ינדע בקדמיתא מהו מים. ומאן דבעי למנדע מהו קרישותא דכורסיה, יסתפל בקיומא דמלחא, דכתיב (במדבר יח ט) ברית מלח עולם היא. ומתין אליו, יסתפל בחכמתא קדישא דלעילא.

אמר רבי אבא, מאן דבעי למנדע עניינא דקיומא דעלמא דין, לינדע עניינא דמלחא, דאתנהיג משמשא, דאתמני תחותיה דמאריה, וינדע מהו, והיך יתמחי במיא, ויסתפל בחכמתא.

אמר רבי יצחק אמר רב, הני קלוודטי, דזקפין בלודטיהון מיא ומלחא, עניינא דנהוריתא, בוצינתא הוות, לאסתפלא בחכמתא.

דבר אחר ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, רבי פתח ואמר, (תהלים צג ד) מקולות מים רבים אדירים משפרי ים אדיר בפרום ה', מקולות מים רבים, כשאמר הקדוש ברוך הוא למים, שיתפנסו במקום אחד, היו משוטטים לכאן ולכאן, ונתגאו למעלה.

אמר רבי יצחק בהאי שעתא נטלו מיא לארעא, דהוות פניס בהו, והווי מחפיין לה. אמר להם הקדוש ברוך הוא, לא כן, אלא הפנסו פלכם אל מקום אחד ותראו היבשה. משמע דיבשתא הוות ארעא קודם, בלא ליחותא, בין מיא. יבשה לא כתיב, אלא היבשה.

והווי מיא אזלין גבהין ונחתין, ומשמעין קליהון לסייפי שמיא, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא, והכניסם לתהום, ותמן

היא פְּנִישׁוּתָא דְּמִיָּא. וְעַד פְּעֵן קְלִיָּהוּן לָא שְׂכִיף, וְקָרָא לְהוּ יָמִים. וְכַד אֵינּוּן גְּבַהֵין תַּמָּן בְּאַתְרָא הֵהוּא, אַתְּבַר תּוֹקֶפִיָּהוּן, וְנַחֲתִין וְלֹא נִפְקִין לְבַר, מְדַחִילוּ דְּתַקִּיפּוּתָא דְּמֵאַרְיָהוּן, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב, אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְאִם בְּנֵי מֵאֵי כְּתִיב אַחֲרֵיו, עֲדַתִּיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ, מֵאֵי בְּעֵי פְּסוּקָא דָּא, לְפְסוּקָא דְּלְעִילָא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר דָּוִד, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲדוּת שְׁעֵשִׂית בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הֵם אָמַת, לְהַעֲיֵד עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם. דְּהָא תְּנִינָן, כָּל הַמַּעֲיֵד בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם, מוּבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא.

וְאָמַר דָּוִד, אַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעֵשִׂית אֶת הַמַּיִם, וְהַמַּיִם הָיוּ מְכַסִּין אֶת כָּל הָעוֹלָם מִהֶרְבּוּי שְׂבָהֶם, וְעֵשִׂית לָהֶם שְׂתִיכְפְּנוּסוּ בְּצַמְצוּם כָּלֵם אֶל מְקוֹם אֶחָד. כִּי יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂשִׁכְנֶנְתָּךְ שֶׁהִיא מְלֵאָה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂתַצְמַצֵּם אוֹתָהּ בְּבֵיתְךָ, שְׂשִׁוּתָרָךְ רְאוּי הוּא לְהִיּוֹת שָׁם. הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב, לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ, וְלֹא לְזִמְן מוּעֵט, אֲלֵא לְאוּרְךָ יָמִים.

דְּבַר אַחַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְּשָׁה. ר' תַּנְחוּם פָּתַח בְּהַאי קָרָא, (ישעיה נז א) הַצְּדִיק אֲבָד וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאִין מְבִין כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסָף הַצְּדִיק. תַּמָּן תְּנִינָן, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּעוֹלָם, וְרוּאָה שְׂאִין בְּנֵי אָדָם זְכָאִין, וְרַשְׁעִים הֶרְבֵּה פוֹרְחִים בְּעוֹלָם, אֲזִי עוֹשֶׂה דִין בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי תַּנְחוּם, כְּעוֹבְדָא דְּגוּפָא עִם נִשְׁמָתָא, עֶבֶד קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם דְּרָא.

יָמִים. וּכְשֶׁהֵם גּוֹבְהִים שָׁם בְּמָקוֹם הֵהוּא, נִשְׁבַּר תְּקַפָּם, וַיּוֹרְדִים וְאִין יוֹצְאִים הַחוּצָה מִירְאֵת תְּקִפּוֹ שֶׁל אָדוֹנָם. זֶהוּ שְׂכַתוּב (שם) אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְאִם כֵּן, מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? (שם) עֲדַתִּיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ. מַה רוּצָה פְּסוּקָא זֶה לְפְסוּקָא שְׁלִמְעֵלָה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר דָּוִד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲדוּת שְׁעֵשִׂית בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הֵם אָמַת לְהַעֲיֵד עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם, שְׂהָרֵי שְׁנֵינוּ, כָּל הַמַּעֲיֵד בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם, מְבִטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר דָּוִד, אַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעֵשִׂית אֶת הַמַּיִם, וְהַמַּיִם הָיוּ מְכַסִּים אֶת הָעוֹלָם מִהֶרְבּוּי שְׂבָהֶם, וְעֵשִׂית לָהֶם שְׂתִיכְפְּנוּסוּ בְּצַמְצוּם כָּלֵם אֶחָד אֶל מְקוֹם אֶחָד. כִּי יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂשִׁכְנֶנְתָּךְ שֶׁהִיא מְלֵאָה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂתַצְמַצֵּם אוֹתָהּ בְּבֵיתְךָ, שְׂשִׁוּתָרָךְ רְאוּי הוּא לְהִיּוֹת שָׁם. זֶהוּ שְׂכַתוּב לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ, וְלֹא לְזִמְן מוּעֵט, אֲלֵא לְאוּרְךָ יָמִים.

דְּבַר אַחַר, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְּשָׁה. רַבִּי תַּנְחוּם פָּתַח בְּפְסוּקָא הַזֶּה, (ישעיה נז) הַצְּדִיק אֲבָד וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאִין מְבִין כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסָף הַצְּדִיק. שָׁם שְׁנֵינוּ, שְׂכַפְאֶשׁר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּעוֹלָם וְרוּאָה שְׂאִין בְּנֵי אָדָם צְדִיקִים, וְהַרְשָׁעִים הֶרְבֵּה פוֹרְחִים בְּעוֹלָם, אֲזִי עוֹשֶׂה דִין בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי תַּנְחוּם, כְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַגּוֹף עִם הַנְּשָׁמָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הַדּוֹר.

אמר רבי יצחק האיף. אמר ליה, פי האי גוונא, צדיקיא אינון נשמתא, וחיביביא אינון גופא, פד מסתפל קודשא בריף הוא בעלמא, נטיל נשמתא, ואשתאר גופא לסרהנא דבשרא. ומאי נטיל, נטיל לנשמתא, דאינון צדיקיא, וישתארוז גופא דאינון חיביביא.

אמר רבי תנחום, הדא הוא דכתיב, ויאמר אלהים יקוו המים, אלו הצדיקים, הנאספים לבית עולם, שהיא מקום אחד ומיוחד להם למעלתם, וכשתפנסו לעולם הבא, מה כתוב? ותראה היבשה, שהם הרשעים, בלי מעשה, שאין מי שיגן עליהם, ויכסה עליהם, כמו שנאמר (במדבר ט) ויראו כל העדה כי גוע אהרן, אל תקרי ויראו, אלא וייראו. שחרי שנינו, אמר רבי יצחק אמר רב, ויש אומרים אמר רבי יהודה בשם רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. זהו שכתוב (תהלים ק) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוף הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק מביניהם, ואז עושה דין ברשעים.

דהא תנינן, אמר רבי יצחק אמר רב, ואמרי לה אמר רבי יהודה אמר רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. הדא הוא דכתיב, (תהלים ק) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוף הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק הצדיקים מביניהם, ואז עושה דין ברשעים. מושל למה הדבר דומה, למלך שהיה לו פרדס. יום אחד נכנס לגנו וראה שהיו שם בכלו דרדרים רבים. אמר, אני רוצה לבער אותם מכאן. הרים עיניו וראה ורדים טובים ונאים. אמר, בשביל אותם הורדים אשאיר את כל הדרדרים, וכשננתנו ריחם אותם הורדים, נטל אותם ועקר אותם מן הגן. כיון שעקר אותם, אמר, הרי הזמן לעקר את הדרדרים של הגן ולבער אותם מכאן. כך הקדוש ברוף הוא, כל זמן

אמר רבי יצחק, איף? אמר לו, כגון זה: הצדיקים הם הנשמה, והרשעים הם הגוף. כשמסתפל הקדוש ברוף הוא בעולם, נוטל את הנשמה, ונשאר הגוף לסרחון הבשר. ומה נוטל? נוטל את הנשמה, שהם הצדיקים, וישארו הגוף, שהם הרשעים.

אמר רבי תנחום, זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים, אלו הצדיקים הנאספים לבית עולם, שהיא מקום אחד ומיוחד להם למעלתם, וכשתפנסו לעולם הבא, מה כתוב? ותראה היבשה, שהם הרשעים, בלי מעשה, שאין מי שיגן עליהם ויכסה עליהם, כמו שנאמר (במדבר ט) ויראו כל העדה כי גוע אהרן, אל תקרי ויראו, אלא וייראו.

שחרי שנינו, אמר רבי יצחק אמר רב, ויש אומרים אמר רבי יהודה בשם רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. זהו שכתוב (תהלים ק) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוף הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק הצדיקים מביניהם, ואז עושה דין ברשעים.

מושל למה הדבר דומה? למלך שהיה לו פרדס. יום אחד נכנס לגנו וראה שהיו שם בכלו דרדרים רבים. אמר, אני רוצה לבער אותם מכאן. הרים עיניו וראה ורדים טובים ונאים. אמר, בשביל אותם הורדים אשאיר את כל הדרדרים, וכשננתנו ריחם אותם הורדים, נטל אותם ועקר אותם מן הגן. כיון שעקר אותם, אמר, הרי הזמן לעקר את הדרדרים של הגן ולבער אותם מכאן. כך הקדוש ברוף הוא, כל זמן

שְׁהֲצַדִּיקִים בְּדוֹר, אֵין נַעֲשֶׂה דִין (דף יז ע"א)
בְּרָשָׁעִים. נִסְתַּלְקוּ הַצַּדִּיקִים מִבִּינֵיהֶם, אַז
נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים.

שָׂאֵל רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי אֶלְעָזָר, כִּד הוּוּ אֶזְלֵי
בְּמַדְבְּרָא. אָמַר אָנָּא בְּעֵי לְמִשְׁאֵל חַד
שְׂאִילְתָּא, אֵי לָאו הָוֵה חֲטָאָה. אָמַר לִיה יָאוּת
אַנְתָּ לְמִשְׁאֵל בְּאוּרֵייתָא, מַה דְּאַתָּ בְּעֵי שְׂאֵל.
אָמַר, הַאי דְּאָמַר קָרָא, וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב.
אֵי קוֹדֵם הַפְּעוּלָה הָוֵה, יָאוּת הוּוּ
וְשִׁפִּיר. אָלָא מַה דְּאָמַר לְאַחַר הַפְּעוּלָה,
מִשְׁמַע דְּלֹא הָוֵה יָדַע קוֹדֵם לְכֵן עֵיקַר הַפְּעוּלָה
וְתִיקוּנָה וַיּוֹפְיָהּ. וְכִשְׁהִיתָה הַפְּעוּלָה נִגְמַרְתָּ,
מִשְׁמַע דְּהָוֵה מְעֵיין בַּהּ כְּמוֹת שְׁהִיא עוֹמְדָתָּ,
וְאִזִּי הוּוּ אֹמֵר כִּי טוֹב, דְּכִתִּיב וַיִּרְא, וְאַחַר
בַּךְ אָמַר כִּי טוֹב.

אָמַר לִיה לָאו חֲטָאָה הוּוּ, וְאַתָּ צְרִיף לְמִשְׁאֵל
דָּא. וְדָא הִיא אֲזַהְרָה לְבַר נָשׁ, דְּאָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, כְּשִׁילְמוּד אָדָם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֹאשִׁית,
פְּעוּלְתוֹ שֶׁל כָּל יוֹם וַיּוֹם, אֵין לוֹ לְשִׂאוֹל עַל
מַה שְׂאִינוּ מְצַוָּה, וְלוֹמַר פְּעוּלָה זוֹ לְמַה
נַעֲשִׂית כֶּךָ בְּדַמּוֹת זוֹ. וְזוֹ נַעֲשִׂית כֶּךָ בְּדַמּוֹת
זוֹ. וְאָמַר לוֹ, תִּדְע לְמַה, וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
לַעֲשׂוֹתוֹ, וְעַל כֵּן אַל תִּשְׂאֵל יוֹתֵר.

וְעוֹד, כִּדִּי לְהַזְהִיר לְבַנֵּי אָדָם, וְלְהוֹרוֹת לְהֵם
הַדְּרָף הַנְּכֹזֵן, כִּי גְלוּי וַיְדוּע לְפָנָיו
הַפְּעוּלָה קוֹדֵם שְׂעִיעֶשָׂה, וְלֹא רָצָה לוֹמַר טוֹב
הוּוּ זֶה, עַד גָּמַר הַמְּלֵאכָה. וְכֶךָ אֵין רְאוּי
לְאָדָם לְשַׁבַּח הַדְּבָר עַד סִיוְמוֹ, שְׂמָא יִמְצָא בּוֹ
גְרַעוֹן וְיִתְבַּדָּה, וַיֵּאחַז בְּדַבְּרָיו.

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה, כֵּן רְאוּנוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת,
שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּוּ אֲזַהְרָה לְאָדָם
לְהַזְהִיר מִמֶּנּוּ, אַף עַל פִּי שְׂלֵא הָיָה צְרִיף לוֹ,

זְמַן שְׁהֲצַדִּיקִים בְּדוֹר, אֵין נַעֲשֶׂה
דִין בְּרָשָׁעִים. נִסְתַּלְקוּ הַצַּדִּיקִים
מִבִּינֵיהֶם, אַז נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים.
שָׂאֵל רַבִּי יִצְחָק אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר,
כְּשִׁהוּ הוֹלְכִים בְּמַדְבָּר. אָמַר, אָנִי
רוֹצֵה לְשִׂאֵל שְׂאִילָה אַחַת, אִם זֶה
אֵינוֹ חֲטָא. אָמַר לוֹ, רְאוּי אַתָּה
לְשִׂאֵל בְּתוֹרָה, מַה שְׂאִתָּה רוֹצֵה
- תִּשְׂאֵל.

אָמַר, זֶה שְׂאֵמַר הַכְּתוּב (בראשית
א) וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. אִם קִדְּם
הַפְּעִלָה הָיָה - נֶאֱמַר הוּוּ וַיּוֹפְיָהּ.
אָלָא מַה שְׂאֵמַר אַחַר הַפְּעִלָה,
מִשְׁמַע שְׂלֵא הָיָה יוֹדַע קִדְּם לְכֵן
אֶת עֵיקַר הַפְּעִלָה וְתִקוּנָה וַיּוֹפְיָהּ,
וְכִשְׁהִיתָה הַפְּעִלָה נִגְמַרְתָּ, מִשְׁמַע
שְׁהִיָּה מְעֵיין בַּהּ כְּמוֹת שְׁהִיא
עוֹמְדָתָּ, וְאִזִּי הוּוּ אֹמֵר כִּי טוֹב,
שְׂכַתוּב וַיִּרְא, וְאַחַר כֶּךָ אָמַר כִּי
טוֹב?

אָמַר לוֹ, זֶה אֵינוֹ חֲטָא, וְאַתָּה
צְרִיף לְשִׂאֵל אֶת זֶה. וְזוֹ אֲזַהְרָה
לְאָדָם, שְׂאֵמַר רַבִּי יְהוּדָה,
כְּשִׁילְמוּד אָדָם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֹאשִׁית,
פְּעִלְתוֹ שֶׁל כָּל יוֹם וַיּוֹם, אֵין לוֹ
לְשִׂאֵל עַל מַה שְׂאִינוּ מְצַוָּה
וְלוֹמַר, פְּעִלָה זוֹ לְמַה נַעֲשִׂית כֶּךָ
בְּדַמּוֹת זוֹ, וְזוֹ נַעֲשִׂית כֶּךָ בְּדַמּוֹת
זוֹ. וְאָמַר לוֹ, תִּדְע לְמַה, וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב לַעֲשׂוֹתוֹ, וְעַל כֵּן
אַל תִּשְׂאֵל יוֹתֵר.

וְעוֹד, כִּדִּי לְהַזְהִיר לְבַנֵּי אָדָם
וְלְהוֹרוֹת לְהֵם הַדְּרָף הַנְּכֹזֵן, כִּי
גְלוּי וַיְדוּע לְפָנָיו הַפְּעִלָה קִדְּם
שְׂעִיעֶשָׂה, וְלֹא רָצָה לוֹמַר טוֹב הוּוּ
זֶה עַד גָּמַר הַמְּלֵאכָה. וְכֶךָ אֵין
רְאוּי לְאָדָם לְשַׁבַּח הַדְּבָר עַד
סִיוְמוֹ, שְׂמָא יִמְצָא בּוֹ גְרַעוֹן
וְיִתְבַּדָּה, וַיֵּאחַז בְּדַבְּרָיו.

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה, כֵּן רְאוּנוּ בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּוּ
אֲזַהְרָה לְאָדָם לְהַזְהִיר מִמֶּנּוּ, אַף
עַל פִּי שְׂלֵא הָיָה צְרִיף לוֹ, וְהַכֵּל